

זמני שבת קודש

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
16:53	17:54	18:20
16:51	17:57	18:25
16:51	17:52	18:18
חופה		

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

ברכת השבת

מסתבר, שהעם היהודי זכה במתנה יקרה מכז, שכן מאפשרת לו לאפס את העבר ולחשב מסלול מחדש. המתנה הזו מגיעה אלינו פעם בשבוע, וככל שנתחבר אליה יותר - נזכה לקבל מברכתה יותר איפוס העבר, והרבה יותר כוחות להתחיל מחדש. למתנה הזו קוראים יום השבת.

זהו גילוי יקר ערך שגילה ה'אור החיים' הקדוש בפרשת בראשית, וכדאי להפנים אותו: העולם נברא על זמן שואל, צמוד לשעון חול קצוץ. כל מה שיש בו, כל מה שמתרחש עלי חלד, כל מה שקורה בגלובוס - הכל עם תאריך תפוגה קצר מאוד - ששה ימים בלבד. הקדוש ברוך הוא ברא עולם 'חד פעמי', עולם שמסוגל להחזיק 6 ימים בלבד, ולאחריהם - הוא אמור להתאפס ולחזור לתווך ובוהו.

והמתנה היקרה הזו ניתנה לנו, לעם ישראל. מדי שבת אנו יכולים להתחבר למתנה הנפלאה הזו, ובעצם - לתת לעולם האישי שלנו, על קשייו ואתגריו, להתאפס לחלוטין, ולפתוח בחיים חדשים בשבוע הבא עלינו לטובה. בזוהר הקדוש מובא כי מיום השבת מתברכים ששת הימים, כלומר - מדי שבת יורדת השפעת הברכה לששת הימים שיבואו אחר כך, צריך רק להתחבר לברכה הזו, לכח השפע השמימי השבוע, כדי להתחיל מדי שבוע חיים חדשים ומבורכים!

ולכן, כל מה שיהודי יכול לעשות כדי לזכות בעוד מהשפע הזה, בעוד חלקים מהברכה הזו, בעוד כוחות נעלים שמושפעים ביום השבת - כדאי כל כך לעשות, זה כדאי ומשתלם במיוחד. לכן, האריכו בספרים לבאר את מעלת יקרת תוספת השבת, הזמן בו יהודי מתנתק מימי החול מוקדם מהדרוש ומאפשר לעצמו חיבור איכותי וטוב יותר עם השבת, כי החיבור הזה משמעותו חיבור טוב ואיכותי יותר לברכה, לשפע, לכוחות ולהתחדשות שמושפעים ביום השבת.

(הרב אשר קובלסקי)

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

מתן תורה

מה מיוחד בפרשת יתרו ומדוע דוקא נתינת התורה נמצאת בפרשה הזאת

והלך "למדבר אשר הוא חונה שם הר האלוקים". - אנחנו יכולים להיווכח. שני אנשים באים לדרשה, שניהם שמעו אותה דרשה. אחד שומע ומתחזק, לא אכפת לו מכל מה שבחוץ "אם זו האמת אני חותך בבשר החי", הוא מתחזק ושב בתשובה. השני אומר לעצמו "מה עם התאוות שלי, החיים הנוחים שלי, הבילויים?" ואז הוא בורח באמצע.

ולכן נקראת הפרשה על שמו "פרשת יתרו" - בגלל המסירות נפש שלו, אדם עם כבוד, עם כסף וזהב, עוזב את הכל והולך אל הר האלקים חורבה. עתה יובן, שלכן המעמד הגדול בהיסטוריה נקרא בפרשת יתרו, ללמדנו, מי יכול לחזור בתשובה, מי יכול לזכות לקבלת התורה? רק מי שמוכן בשביל האמת הזו ללכת אפילו למדבר! רק מי שמוכן בשביל אמת לוותר על כל הרגליו ולבוא לתורה!

כדי להיות בן תורה צריך מסירות נפש, כמאמרם אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה. יתרו מסר נפשו, עזב מאודו וקניניו כבודו וכל אשר לו והלך אל המדבר, כי אם האמת שם הוא לא מוותר.

וכמו שכותב הרמב"ם: צריך האדם להתחבר לצדיקים ולישב אצל החכמים תמיד כדי שילמד ממעשיהם ויתרחק מן הרשעים ההולכים בחשך כדי שלא ילמד ממעשיהם אם היה במדינה שמנהגותיה רעים ואין אנשיה הולכים בדרך ישרה ילך למקום שאנשיה צדיקים ונוהגים בדרך טובים ואם היו כל המדינות שהוא יודעם ושומע שמועותן נוהגים בדרך לא טובה כמו זמנינו או שאינו יכול ללכת למדינה שמנהגותיה טובים מפני הגייסות או מפני החולי ישב לבדו יחיד. - ומה הם המדבריות של דורנו, לשם ניתן לברוח? אלו הישיבות הקדושות! עצם הדבר שבא אדם לבית המדרש, זה כבר מעדן אותו, האווירה משפיעה. כמו שכותב ספר החינוך אחרי הפעולות נמשכות הלבבות, הלב מושפע ממה שהוא מתעסק, אדם נמצא בבית המדרש הוא נמצא במקום של השראת השכינה, זה משפיע עליו שהנהגות שלו אחרת, הדיבור שלו אחרת. שנזכה להתחבר לתורה באמת אמן!

מתוך דרשתו השבועית של הר"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

השבת נקרא פרשת יתרו, פרשה גדולה היא פרשת יתרו, המעמד הגדול ביותר בהיסטוריה, מעמד הר סיני כתוב בפרשה זו, הקב"ה נגלה לעם ישראל והרהר בוער באש עד לב השמים חושך ענן וערפל. איך מתחילה הפרשה? וישמע יתרו כהן מדין חותן משה את כל אשר עשה ה' לישראל, ויתרו, עוזב את עירו ואת כהונתו, כהן מדין, פירש"י האיש החשוב שבמדין! מלא כבוד כסף וזהב! ויתרו שומע את כל הניסים והנפלאות, והוא מחליט לעזוב את הכל, את הכסף והזהב והכבוד, והולך למדבר! אשר הוא חונה שם הר האלקים. ויש כאן שלוש שאלות: שאלה ראשונה: וכי הוא היחיד ששמע? הרי כל העולם שמעו "שמעו עמים ירגזון, חיל אחז יושבי פלשת" למה רק יתרו שמע ובה? שאלה שנייה: מדוע זכה יתרו ויש פרשה בתורה על שמו? ושאלה שלישית: למה זכה יתרו שהמעמד הגדול ביותר בהיסטוריה, מעמד הר סיני, וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים ואת ההר עשן וירא כל העם וינועו ויעמדו מרחוק, נאמר בפרשה שלו?

התשובה היא שכולם ידעו אבל יתרו השיב אל הלב, הוא חי את האמת! וידעת היום והשבות אל לבבך, וכי מי שיודע אינו יודע בלב? אלא אכן כן! ידיעה במוח איננה מספיקה, לא די בידיעה, "וידעת היום" אלא צריך גם "והשבות אל לבבך" להחדיר את הדברים אל הלב וליישם אותם. וידעת היום והשבות אל לבבך, לא די בידיעת המוח צריך לחיות את הדברים בלב! המרחק בין המוח ללב כמרחק השמים לארץ.

יתרו היה איש של אמת, חז"ל אומרים שהוא ניסה את כל העבודות הזרות שבעולם, עובד זורק, עובד האלוקים" מאיפה אתה יודע? אלא כי הוא בדק את כל האלילים, בדק וראה שקר וזרק, שקר וזרק, עד שהגיע אל דת האמת זו גדלות, שאדם מוכן להקריב הכל בשביל האמת! שאר הגויים ששמעו, שמעו אבל לא באו, שמעו ולא רצו לשנות את ההרגלים שלהם. הם אמרו לעצמם, אכן כך האמת, אבל קשה לי והם המשיכו בהרגליהם. יתרו היה אדם שחיפש אמת, הוא שמע והסיק מסקנות. יתרו היה כהן מדין, היה לו כסף וכבוד, היה אפיפיור של מדין, הוא עזב את הכל ובא אל המדבר. אמר יתרו "אני הולך אחר האמת, אם האמת במדבר, למדבר אני אלך" עזב כסף ועזב כבוד,

זכות החינוך והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סגלית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה

להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה

לרפואת ישראל מאיר בן מלכה, שלמה בן שמחה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה

לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשמת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

האם אתה עדיין מאמין?

עמו, ועלינו לקבל גזירת שמים באהבה."

לפתע, תוך כדי דיבור, נפתחה הדלת בפתאומיות, על הפתח נעמד מפקד הס.ס. האחראי על ביצוע הגזירה הקשה, וצעק בקול גדול: "מה הולך פה? מי דחף כאן כל כך הרבה אנשים בבת אחת? היכן כאן הסדר? האולם הקטן הזה אינו יכול להכיל כמות גדולה כל כך של אנשים ברחצה אחת" (עפ"ל), ותיכף החל בעזרת חייליו למשוך אנשים החוצה. והנה, בין אותם ניצולים ברגע שאחרי האחרון, הייתי גם אני, פתאום תפס בי המפקד הגיבור ומשך אותי החוצה.

"הוא לא הפסיק לשאול שאלות קשות ואילו אני התעקשתי שאין כל זה פוגע כלום באמונתו..."

והנה, כשראה חברי הבחור איך שניצלתי פתאום מתוך תוככי תאי הגזים, החל צועק לעברי: "הנה רואה אני שצדקת, יש אלוקים, בזכות אמונתך התמימה בשלמות הציל אותך השי"ת ממוות בטוח. אנא, מתחנן אני לפניך באם תינצל מכל התופת הזו ותישאר בחיים, תשמור את היארצייט שלי". היה זה בדיוק בתאריך זה של שבת בראשית דגן.

על כך, סיים ראש הישיבה את סיפורו המדהים, שומר אני תמיד מידי שנה על יום היארצייט של אותו בחור קדוש, שנעקד על קידוש ה'.

ואף אנו למדנו לקח מוסר, שלא להפסיק לעולם את האמונה השלמה היוקדת והתמימה באלוהים חיים, ולא לאבד את התקווה עד הרגע האחרון, ואפילו חרב חדה מונחת על צווארו אל ימנע עצמו מן הרחמים, כאשר ראינו כאן הצלה פלאית ברגע שאחרי האחרון.

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר כנסו לאתר 'ישיבת אור דוד'

תינוקות יהודים באמצע הרחוב מחיק אימם, זרקו אותם בחזקה אל על וירו בהם למוות כך באוויר נורא נוראות! ירחם ה'!

"נו", שאל הבחור, "וכי עתה לאחר סיפור נורא שכזה שראיתי במו עיני, עדיין תישאר איתן באמונתך?"

"אדרבה", עניתי לו לאותו בחור מסכן, מספר ראש הישיבה. "ישמעו אוזניך אמרי פיה. וכי שמעת מעולם על יצור בן אנוש שישעשע את עצמו כך ברצח תינוקות תמימים? ובפרט העם הגרמני שהיה ידוע כשוחר תרבות, הלא גם חתולה קטנה ברחוב היה אסור להרוג בגרמניה משום חוק צער בעלי חיים. ואם כן, הרי זה המעשה גופא זועק בפנינו שזו היא גזירת שמים מחוץ לדרך הטבע לגמרי. ומתוך סיפור זה דווקא שאתה מספר מתחזקת יותר אמונת השלמה באלוהים חיים, שברור ופשוט לי שרק ידו בעצמה עשתה כל זאת".

כך המשכנו בשיחותינו כל אותה הדרך, כשהבחור המסכן מתעקש ונשאר תקוע בכפירתו ואפיקורסותו.

משהגענו סוף סוף לשערי הגיהנום של אושוויץ, תפסו אותנו מיד ז'נדרמים חמורי סבר, בשאגות המלווים בנביחות כלבים אימתניים, השליכו אותנו מן הקרונות היישר אל התור הארוך, עד שבתוך שעות ספורות מצאנו את עצמנו מושלכים מידידת אל תאי הגזים.

בעמדנו כה במעורמינו בתוככי תאי הגזים, ברגע האחרון שלפני המוות הנורא, שאל אותי שוב אותו בחור: "ומה תאמר עתה לנוכח המצב הנורא שאנו עומדים כאן, האם אתה עדיין מאמין בה?"

"כן, בוודאי", עניתי בבטחה, "אין לי שום ספק שהוא לבדו עשה כל זאת, לטעמים הכמוסים

סיפר הגה"ח הרב שרגא סעמיועלס שליט"א, שהתארח פעם בשבת בראשית באחת הישיבות וראה תכונה גדולה לקראת אותה שבת. לשאלתו לשמחה זו מה עושה, נענה שיש לראש הישיבה בשבת בראשית יארצייט חשוב ביותר.

במשך כל השבת התפלל ראש הישיבה לפני העמוד, ואף אמר את הקדישים כנהוג ביום היארצייט.

בקידוש הגדול שלאחר התפילה, סיפר ראש הישיבה לאורחים שעדיין לא ידעו, את מהות היארצייט שהוא שומר כל כך באדיקות מדי שנה בשנה.

היה זה לא לפני שנים רבות, פתח ראש הישיבה בסיפורו המרתק, כשהוגליתי עם חברי באכזריות סדיסטית נוראה הישר אל מחנה ההשמדה אושוויץ רח"ל.

בדרך נסיעתנו ברכבות המוות הדחוסות עד אימה, נטפל אלי בחור צעיר אחד מתושבי עירנו, שזה כמה שנים שירד מן הדרך והתחבר עם הגויים המקומיים ונהפך לשייגען גמור הכופר בכל הקדוש והיקר ועתה, עם משלוח הטרנספורט אושוויצה, הרי לא הבדילו הנאצים בין חילונים לחרדים, וכולם כאחד נתפסו באותה גזירה נוראה.

הבחור הכופר דגן לא חד כל הדרך להציק לנו בשאלותיו: אתם עדיין מאמינים בה? תראו איך נראים היהודים כעת.

בהיותו סמוך וצמוד אלי בקרון הרכבת, היה בעיקר מדבר איתי כל העת, הוא לא הפסיק לשאול שאלות קשות, ואילו אני התעקשתי בעקביות שאין כל זה פוגע כלום באמונתי השלמה.

באחת משאלותיו סיפר הבחור ממה שראה במו עיניו, מחזה נורא ואיום מגודל אכזריותם הנוראה של מלאכי החבלה הנאצים כשרצו יום אחד פשוט 'לשעשע' את עצמם. הם חטפו

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באזור מגוריהם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

חייגו עכשיו:

03-61-50-203

*ההפצה הינה במחיר סמלי

מעלת מצוות כיבוד הורים

קנין מידת הכרת הטוב

כתבו מהראשונים, שראוי לו לאדם שיכיר ויגמול חסד למי שעשה עמו טובה, ולא יהיה נבל ומתנכר וכפוי טובה, שזו היא מדה רעה ומאוסה בתכלית לפני ה' והאנשים, ויתן אל ליבו כי האב והאם הם סיבת היותו בעולם, ועל כן באמת ראוי לו לעשות להם הכבוד הראוי, וכל תועלת שיוכל גם יגעו בו כמה יגיעות בקטנותו, וכשיקבע זאת המדה בנפשו, יעלה ממנה להכיר טובת האל ברוך הוא, שהוא סיבתו וכו', וסיפק צרכו כל ימיו וכו', ונתן בו נפש ודעת משכלת, ושאלול הנפש שחננו האל, יהיה כסוס כפרד אין הבין.

שקולה כנגד כבודו של הקדוש ברוך הוא

מצות כיבוד אב ואם חשובה עד כדי כך שכתבו רבותינו בשם אליהו הנביא (תנא דבי אליהו פ"כ) שאומר הקדוש ברוך הוא, אני השויתי את כבודי לכבודן של אלו וכו'. הא למדת כל המבקש ימים ושנים ועושר וכבוד וחיים ארוכים בעולם הזה ולעולם הבא, חיים שאין להם סוף וקץ ותכלית, יעשה את רצון אביו שבשמים ואת רצון אביו ואמו.

כמו שיתנהג איתם כך יתנהגו איתו

וכתבו עוד חכמינו, שאם הוא יכבד את אביו ואת אמו, כן בניו יכבדו אותו, ואם הוא יקל בכבוד אב ואם, גם הוא ישבע בחרפה מבניו שיקל כבודו בעיניהם, כאשר עשה כן יעשה לו, ומדה כנגד מדה לא בטלה.

שכר בעולם הזה

נאמר בגמרא (קידושין לא.) צאו וראו מה עשה עובד כוכבים אחד לאביו באשקלון ודמא בן נתינה שמו, בקשו ממנו חכמים אבנים לאפוד בששים ריבוא שכר, ורב כהנא מתני בשמונים ריבוא (שהיה משתכר בה שש מאות אלף דינרי זהב ורב כהנא היה שונה שמונה מאות אלף דינרי זהב), והיה מפתח מונח תחת מראשותיו של אביו ולא ציערו.

לשנה האחרת נתן לו הקדוש ברוך שכתב שנוולדה לו פרה אדומה בעדרו, נכנסו חכמי ישראל אצלו, אמר להם, יודע אני בכס שאם אני מבקש מכם כל ממון שבעולם אתם נותנים לי, אלא אין אני מבקש מכם אלא אותו ממון שהפסדתי בשביל כבוד אבא. ואמר רב חנינא, ומה מי שאינו מצווה ועושה כך (שילם לו הקב"ה שכרו), מצווה ועושה (יהודי שמצווה על כיבוד אב ואם) על אחת כמה וכמה. שאמר רבי חנינא, גדול מצווה ועושה ממי שאינו מצווה ועושה.

שכר בעולם הבא

ובמדרש מובא, שהתנא רבי יהושע בן אלם הגידו לו בחלום, שמח בלבבך שאתה וננס הקצב מושבו ומושבך בגן עדן וחלקו וחלקך שוין כאחד. כשניעור רבי יהושע חשב בלבו אמר, אי לי, שמיום שנוולדתי הייתי תמיד ביראת קוני ולא עמלתי אלא בתורה, ולא הלכתי ד' אמות בלא ציצית ותפלין, והיו לי שמונים תלמידים, ועכשיו שקולין מעשי ותורתני עם הקצב. שלח לתלמידיו, תדעו שלא אכנס לביהמ"ד עד שאראה מי הוא זה האיש ומה מעשיו, שהוא חברי בג"ע. מיד הלך עם תלמידיו מעיר לעיר ושאל בשם האיש ובשם אביו, עד שבא אל עירו.

כשנכנס שאל מיד היכן הוא ננס הקצב? אמרו לו למה אתה מבקש אותו, אתה חסיד וצדיק ותשאל על איש כמוהו? אמר להם, מה מעשיו? אמרו לו, אדוננו לא תשאל ממנו כלום עד שתראה אותו. מיד שלחו בשבילו, ואמרו לו, רבי יהושע בן אלם שואל אותך. אמר להם ננס, מי אנכי ומי אבותי בישראל שרבי יהושע שואל אותי. אמרו לו, עמוד ולך עמנו, חשב בלבו שכל מה שאמרו לו שקר הוא, ואמר, לא אלק עמכם שאתם משחקים בי. מיד חזרו לרבי יהושע ואמרו לו, אתה אור ישראל ואור עינינו עטרת ראשינו איך תשלחנו בשבילו הלא הוא לא רצה לילך עמנו. אמר להם, תדעו שלא אשב עד שתראה אתו.

הלך ר' יהושע בעצמו אצל ננס הקצב, ונפל ננס על פני ר' יהושע ואמר, מה היום מיומים שעטרת ישראל בא לפני עבדו? אמר לו, דבר יש לי לדבר עמך. אמר לו, דבר אמר לו, מה מעשיו? אמר לו, אדוני קצב אני, ויש לי אב ואם זקנים, ואינם יכולים לעמוד על רגליהם, ובכל יום ויום אני מלבישם ומאכילם ומרחיצם בידי. מיד עמד ר' יהושע ונשקו על ראשו ואמר לו, בני אשריך ואשרי גורלך מה טוב ומה נעים ואשרי חלקי שזכיתי להיות חברך בגן עדן.

אימון אישי הרב אהרן פרידמן

ביטחון עצמי למעשה

אחרי שלמדנו בשבועות שעברו מהי ביטחון עצמי. צריך גם להפנים אותה ולהרגישה במלוא העוצמה, ברמ"ח איברינו ושם"ה גדינו, ולנהוג לפיה. הפנמה זו אמורה לידי ביטוי בכל תחומי חיינו ממש.

בהבעת דעות. באפשרות לומר ולהבהיר מה שנראה לנו ומה שאנו חושבים לנכון, בלי לחשוש שאחרים לא יסכימו אתנו.

מובן שעלינו להכיר גם בזכותם של האחרים להביע דעתם, ולכבד את זכותם לחשוב ולראות דברים כפי שהם רואים ומבינים. מותר לנו, למשל, להתווכח עם הזולת, לנסות לשכנעו לראות את הדברים מזווית הראייה שלנו, אבל אסור לנו לשכוח שגם הוא זכאי לעשות את אותו דבר בדיוק – להתווכח עמנו ולנסות לשכנע אותנו לראות את הדברים מזווית הראייה שלו. אם נשתכנע – נשתכנע, ואם לא – נישאר חברים ונכבד זה את זה, שהרי לשנינו אותה זכות להיות שונים ולראות דברים מזווית ראייה שונה.

בהבעת רגשות רגשותינו תמיד 'נכונים' ואמיתיים, וזכותנו להרגיש את מה שאנו מרגישים, בדיוק כשם שזכותנו להרגיש קור אף כשנמצאים לידינו מזיעים, או להזיע אף בזמן שאחרים רועדים מקור. זכותנו להיות לאי שמחה, להתלהב ולהתפעל מדברים שאחרים אינם מתרגשים מהם. וכן להפך להרגיש מאוכזבים ועצובים אף במצבים שמשמחים אנשים אחרים. מה שאני מרגיש – אני מרגיש. אין רגש 'צודק' או 'לא צודק'.

זה נכון גם אם האמת היא שהרגשות שלנו בנויים ומבוססים על פרשנות מחשבתית של המציאות ויש בהם מקום נרחב לסעויות. בכל זאת אם טעינו – טעינו. גם זו זכותנו.

בהבעת רצונות כשם שאדם יכול להיכנס לחנות רהיטים, לבחון שולחנות וכיסאות למאות ולעזוב את החנות בלי לקנות מאומה, מפני שלא מצא את מה שהוא אוהב, וגם אם רבים אחרים כן מצאו שם את מבוקשם, כך זכותנו לבחון מבחר אפשרויות בחיים, לבחור באפשרות אחת ויחידה הנראית לנו, ולדחות את כל השאר.

כלל זה נכון בגשמיות וגם ברוחניות.

בגשמיות – בזכותנו להחליט מה מוצא חן בעינינו לאכול וללבוש, באיזה בית לגור ובמה לרהט אותו, אילו ספרים לקרוא, באילו תחומים להתמקצע ובמה לעבוד. כך בכל תחומי החיים.

ברוחניות – ודאי שאת בסיס תרי"ג המצוות על כולנו לשמור ולקיים ללא פשרות, אבל התורה הקדושה השאירה לנו מרחב תמרון גדול, במה להתמקד ועל מה לשים דגש יותר, וזאת בהתאם לתכונותינו ולאישיותנו. כך בנוגע ללימוד התורה וכך בנוגע לקיום המצוות. זכותנו לבחור ללמוד את מה שליבנו חפץ ובמקום שלבנו חפץ, כמו שאמרו חכמינו ז"ל "אין אדם לומד אלא במקום שלבו חפץ". הוא הדבר במה שנוגע לקיום המצוות. כל אדם זכאי לבחור באיזה תחום להשקיע ובאיזו מצווה להתמקד יותר בהתאם למשיכת לבו לנטיית נפשו.

זהו הרעיון חו המשמעות של ביטחון עצמי, בכל אופן, זכותנו להיות מי שאנחנו ולנהוג בדרך שמוצאת חן בעינינו – גם אם אחרים חושבים אחרת והיו אוהבים או רוצים מאוד שנבחר בהתאם למה שמשלם להם. זכותנו זו מוחלטת, כל עוד איננו פוגעים באחרים.

רגע חושבים

הרב דניאל גרמן

תחפש להיות ה'נותן'...

(להבינו ולהכילו), ובכך מרפא את נפשו ממש.

וכן אם נפל חברו למשכב יבקרו, שחולה צריך שימור, וכל שאינו מבקר את החולה כאילו שופך דמים, וכשמבקר ומעודדו הרי הוא מחיה אותו.

ויחזקו בביטחון בה', שהמבקר את החולה ומחזירו בתשובה ניצול מן הדין, (וכן המבקר ניצול מגיהנום ולא יפטר מתוך ייסורים).

ועיקר מצות 'ואהבת' מתקיימת בין הגבר לאישה. ואומרת לנו התורה "לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו" - שבלעדי חיבור זה לא יוכל האדם להגיע לשלמות הרוחנית שלו (שהרי הוא רק כחצי גוף) ולהיות בשמחה, כי כל השרוי בלא אישה שרוי בלא שמחה ובלא חומה וכו'.

והזוג שזכה להקים בית בישראל, אם כל אחד יחפש להיות הנותן (מבלי לרצות לקבל בתמורה) ויהיה מהצד הוותן, והגמיש וידע להקשיב להעריך ולכבד - יזכה שהשכינה תשכון בביתם כמו שנאמר 'איש ואשה זכו שכינה ביניהם'. וכשהשכינה בבית ממילא יזכו לשפע אין סופי של בריאות פרנסה ואושר.

למאמרים נוספים של הרב דניאל גרמן
בקרו באתר 'שיבת אור דוד'

כתב המסילת ישרים (יט): "כי אין הקב"ה אוהב אלא למי שאוהב את ישראל – וכל מה שמגדיל אהבתו לישראל, כך הקב"ה מגדיל אהבתו עליו".

ובאמת מי שאוהב את השם ית' בכל ליבו אוהב גם את בניו – הלא הם כל זרע ישראל שהם חלק ממנו ית', וממילא דואג להם ודורש טובתם.

וכן מצפה ודורש מתי תתגלה מלכותו בעולם ומתקן את חטא השנאה שגרם לכך ע"י מצוות 'ואהבת לרעך כמוך'.

וידע שהדברים הנ"ל מטהרים את הנפש מתחלואיה, וכמו שאמר הבעש"ט שהיום שירדה חולשה לעולם לא כל אחד יכול להתענות לטהרת נפשו, ולכן יעץ להתחזק במצות 'אהבת ישראל', והוא עולה כמעט על כל התשובות הסגוליות וזוכה על ידה לטהרת הנפש ולכפרת עוונות.

ועיקר הנסיון נמדד כאשר יש לאדם את כל הסיבות שלא לאהוב את חברו, ובכל זאת מתעלה על עצמו ואוהבו. וכן כאשר ב' אנשים זקוקים לעזרה, האחד מהם הוא אוהבו והשני הוא השונאו, מצווה לעזור לשונא קודם.

ואם ראה את אחיו בר ישראל בצרה, מצווה גדולה תהיה אם ימציא עצמו בשבילו. ויחשוב בליבו, אילו היה קורה לו את אותו הדבר, כמה היה רוצה שרעהו יבוא לעזרתו. ויהיה לו לאוזן קשבת לשמוע צרותיו ולהזדהות איתו

יש ערב אחד בשבוע שאסור לכם לפספס

הצטרפו לאלפי צופים המגיעים מכל קצוות הארץ והתחברו לנקודות החשובות ביותר בחייכם
שיעור המוסר הגדול בתבל

מפי הקול חוצב הלהבות

הרה"ג דניאל זר שליט"א

בכל יום רביעי בשעה 22:00
שיבת אור דוד רח' המכבים 108 בני ברק

רב מקדים הרב יורם סרי שליט"א אב"ד מודיעין עלית בשעה 21:15

מקום מסודר לנשים

משודר בליון ובאתרנו Rabenu.co.il

מועבר בקול הלשון 03-6171111